

(ΑΠ. ΠΑΥΛΟΣ) ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ Β' ΘΕΣ/ΝΙΚΕΙΣ
(ΚΕΦ. Β' 15)

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 469

ΕΤΟΣ ΙΗ' ΚΥΡΙΑΚΗΝ 31 ΜΑΪΟΥ 1965 (Π.Ο.Η.)

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΗΛ. 628.280 ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ Τ. 147

Ἀληθὴς ὁμολογία πίστεως καὶ ζῆλος κατ' ἐπίγνωσιν

Πραγματικὴν ὁμολογίαν πίστεως καὶ πράξιν μεγάλου ἡρωϊσμοῦ ἀποτελεῖ ἡ κατάθεσις ἐρωτήσεως εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ βουλευτοῦ τῆς Ε.Κ. κ. Εὐαγγέλου Τομαρᾶ, δι' ἧς οὗτος ζητεῖ τὴν κατάργησιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 45 πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὸ 1951. Διὰ τῆς ἐν λόγω, ὡς γνωστόν, πράξεως, ἐλαμβάνοντο σκληρὰ μέτρα διώξεως κατὰ τῶν ἀκολουθούντων τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον.

Ὁ ἐρωτῶν βουλευτὴς υἱοθετῶν ἀπολύτως τὴν θεωρητικὴν βάσιν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν, ἐπιτίθεται κατὰ τοῦ ἰσχύοντος ἡμερολογίου, τὸ ὁποῖον εἰσέχθη, ὡς λέγει: «κατὰ τρόπον ἐπαναστατικὸν καὶ ἄνευ συμφώνου γνώμης τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἧτις ἀνέτρεψε τὴν καθεστηκυῖαν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν ὡς παράδοσιν, ἐπέφερε διχαστάσας καὶ ἔριδας, κατήργησε τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ ἐδημιούργησε θρησκευτικὸν σχίσμα μεταξὺ τῶν ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων». (Ἀθηναϊκὴ, 7-6-65).

Καὶ ὁ κ. Τομαρᾶς συνεχίζει: «Κατὰ τὰ ἐπισήμως παραδεδεγμένα, ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εὐθὺς ὡς ἀπεδέχθη τὴν καινοτομίαν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐν τῇ θείᾳ λατρείᾳ δύο ἡμερολογίων, τοιούτου τοῦ Ἰουλιανοῦ

διὰ τὰς κινητὰς ἐορτὰς καὶ τοῦ Γρηγοριανοῦ διὰ τὰς ἀκινήτους, κατέστη ἀφ' ἐαυτῆς σχισματικὴ καὶ ὑπόδικος ἐναντι τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, αἵτινες παραμένουσιν ἀπαρασλεύτως ἐν τῇ ἀληθεῖ πατρὶκαί πίστει, καὶ ὡς τοιαύτη ὁδηγεῖ τὸ ἔθνος καὶ τὸν λαὸν μὲ πνευματικὴν συσκότισιν καὶ ἀσέβειαν, μακρὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Πεφωτισμένος νοῦς, διαυγὴς διάνοια, χριστιανικὴ προσωπικότης ἐκ τῶν σπανίων, μὲ ἀκραιφνῆ ὀρθόδοξα φρονήματα, ὁ κ. Τομαρᾶς εἶναι ἄξιος μυρίων ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων, διότι εὐθαρσῶς καὶ εὐπαρρησιάστως ὁμολογεῖ καὶ διακηρύττει δημοσίᾳ τὰς Ὁρθοδόξους πεποιθήσεις καὶ δοξασίας του, μὴ ζητῶν τὴν παρὰ τῶν ἰσχυρῶν καὶ ἐνδόξων τῆς γῆς δόξαν, ἀλλὰ τὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ.

Οἱ τὸ πάτριον ἐορτολόγιον ἀκολουθοῦντες ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐκ τῆς εἰλικρινοῦς καὶ φλογερᾶς πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν ἀγάπης τοῦ κ. Τομαρᾶ ἐκφράζουν ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν καὶ τὰς εὐγνώμονας εὐχαριστίας των πρὸς αὐτόν, τρέφοντες ἀπειριόριστον ἐκτίμησιν πρὸς τὸ πρόσωπόν του, εἰς ὃ στηρίζουν πολλὰς ἐλπίδας διὰ τὴν κα-

τάργησιν ἀφ' ἐνὸς τῆς πράξεως 45)51 καὶ τὴν ἐξύψωσιν ἀφ' ἑτέρου τοῦ γοήτρου τῆς ἡμετέρας Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Καὶ ἐνῶ πλεῖστοι ὅσοι πεπαιδευμένοι καὶ κάτοχοι πολυσχιδοῦς μορφώσεως, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς, σιωπῶσι ἐπὶ τῶν ἐπιμάχων θεμάτων τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως, ἵνα μὴ «ἀποσυνάγωγοι γένωνται», ὁ σθεναρὸς ἀγωνιστὴς τῆς ἀληθείας κ. Τομαρᾶς ὑπεραμύνεται τῆς ἱερᾶς ἰδεολογίας τῆς ὀρθῆς Πίστεως, ἔχων κατὰ νοῦν τὸ περίφημον ἐκεῖνο :

«Ἀγωνισαὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ Κύριος πολεμήσει ὑπὲρ σοῦ» καὶ μὴ ὀρρωδῶν πρὸ τῶν «ἐνδόξων τῆς γῆς».

Ἀπόδειξις καὶ τοῦτο λαμπρὰ καὶ εὐγλωττος, ὅτι ἡ πολυπαθὴς καὶ μαρτυρικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ οὐδέποτε ἔπαυσε νὰ ἔχη τοὺς γενναίους προμάχους καὶ τολμηροὺς ἀγωνιστὰς καὶ ἥρωας, οἵτινες εἶναι πρόθυμοι ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν καὶ τὴν ζωὴν των νὰ θυσιάσουν ὑπὲρ αὐτῆς, ὡς πάλαι ποτὲ οἱ μεγάλοι Πρόμαχοι τῆς Πίστεως, ἀγιώτατοι τῆς Ἐκκλησίας πατέρες.

Εἶναι γεγονός πανθομολογούμενον, ὅτι ἡ ἐποχή, ἐν ἣ ζῶμεν, παρουσιάζει τεκμήρια δυσάρεστα μεγάλης ἠθικῆς παρακμῆς καὶ καταπτώσεως. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔχουν ἀποβάλει τελείως τὴν ἀγάπην πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀξίας καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ πνεύματος, ἅτινα ἀποτελοῦν ἀληθὲς κόσμημα ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ βίῳ.

Διὰ τὸ «εἶναι αὐτοὺς σάρκας» ἀπώλεσαν παντελῶς πᾶσαν ἐκτίμησιν πρὸς τὸν κόσμον τῶν ἰδανικῶν τῆς πίστεως, τῆς ἠθικῆς, τῆς ἐντιμότητος, τοῦ ἀνωτέρου βίου, τοῦ διαπνεομένου ἀπὸ τὰς ἑλληνοχριστιανικὰς ἀρχὰς καὶ παραδόσεις.

«Πάντες ἐξέκλιναν, ἄμχ ἡ χρεώθησαν· οὐκ ἔστιν ποιῶν χρηστότητα. οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός», κατὰ τὸν Ψαλμωδόν.

Πλὴν ὅμως, ἐν τοσούτῳ πνευματικῷ σκότει καὶ ἀληθεῖ ἠθικῇ ἐξαχρεώσῃ καὶ ἀθλιότητι, ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται ἐπὶ τῆς γῆς ἡ μερὶς τῶν ἐκλεκτῶν, οἵτινες ζῶσι καὶ πολιτεύονται συμφώνως πρὸς τὴν τελειοτάτην νομοθεσίαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Μία τοιαύτη ἐκλεκτὴ φυσιογνωμία εἶναι καὶ ὁ κ. Εὐάγ. Τομαρᾶς, γνήσιον τέκνον τῆς καθ' ἡμᾶς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, ὅστις πάντα λίθον κινεῖ καὶ παντοίους

μετέρχεται τρόπους πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας.

Ἄς ἐλπίζωμεν, ὅτι ἡ φωνὴ του δὲν θὰ παραμείνῃ «φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ», ἀλλὰ θὰ ἐπιδράσῃ εὐμενῶς καὶ θὰ συγκλονίσῃ τοὺς ἔχοντας τὴν ἰσχὺν καὶ ἀρμοδιότητα ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω θεμάτων, ἵνα θεῖα εὐδοκία καὶ συνάρσει διορθωθῶσι τὰ κακῶς ἔχοντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπανέλθῃ ἐν Αὐτῇ ἡ ποθητὴ ἐνότης διὰ τῆς καταργήσεως ἀφ' ἐνὸς τῆς 45)51 Πράξεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ πατρίου ἑορτολογίου ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ λατρείᾳ.

Ἡ Παναγία ἡ Πορταΐτισσα τῆς Ἱ. Μονῆς Ἰδῆρων Ἀγίου Ὁρους σώζει ἐκ κινδύνου πλοῖον καὶ πλήρωμα

Κατὰ τὴν 4ην Ἰανουαρίου 1965 τὸ φορτηγὸν πλοῖον «ΠΑΝΩΠΑΙΑ» με κυβερνήτην τὸν κ. Σταμάτιον Σορῶτον ἐφόρτωσε ἀπὸ τὴν Βάρναν τῆς Βουλγαρίας, Ἡλιόσπορον κατευθυνόμενον πρὸς Βενετίαν τῆς Ἰταλίας.

Κατὰ τὴν 7ην Ἰανουαρίου, ἐν πλῶ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ὕδατα τῆς Κερκύρας καὶ ἀνέμου πνέοντος, ἐνεφανίσθη καπνὸς πυρκαϊᾶς, ἀγνωστον πόθεν.

Μετ' ἀπεγνωσμένων προσπαθειῶν τοῦ πληρώματος καὶ ἐκπομπῆς σήματος κινδύνου ἐπληροφόρηθη τὰ συμβαίνοντα (ἀπὸ ραδιοφώνου) ἡ μήτηρ τοῦ κυβερνήτου κ. Ἐλένη Σορῶτου, ἥτις πάντοτε εὐλαβουμένη τὴν Παναγίαν τὴν Πορταΐτισσαν παρεκάλει ὑπὲρ τοῦ ταξιδεύοντος υἱοῦ της.

Ἐπὶ τῇ δυσαρέστῳ ταύτῃ εἰδήσει, καλεῖ τὸν εὐλαβῇ προσκυνητὴν τοῦ Ἀγ. Ὁρους κ. Δημ. Λύγουρην, ὅστις δι' ἐπείγοντος τηλεγραφήματος πρὸς τὴν Ἱ. Μονὴν τῶν Ἰδῆρων ζητεῖ νὰ γίνῃ Παράκλησις εἰς τὴν Πορταΐτισσαν, ὅπερ πᾶσαντα ἐγένετο· οὕτω δὲ τῇ βοηθείᾳ τῆς Κυρίας Θεοτόκου τὸ πλοῖον ἐφθασεν εἰς Βενετίαν, ἀποσβεσθέντος τοῦ πυρός, ἐνθα καὶ ὁ προορισμός του. Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος ἀφιερῶθη χρυσὴ πλάξ μετὰ τὸ πλοῖον ἐγκεχαράγμενον. Εἶναι καὶ τοῦτο ἐν ἐκ τῶν ἀπείρων θαυμάτων τῆς Παναγίας τῆς Πορταΐτισσης, ἥτις εἶναι ταχυτάτης βοήθους πάντων τῶν εἰς Αὐτὴν προστρέχόντων

Ἀρχιμ. Ἱγνάτιος Τσαντίλ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινούται, ὅτι πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων εἴτε διὰ ὀφειλὴν συνδρομῶν ἐφημερίδος ἢ διαφορῶν ἄλλας εἰσφορὰς πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος δέον ἀπευθύνεται, διὰ Ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ΜΟΝΟΝ, πρὸς τὸν Ταμίαν Ἀρχιμ. ΜΕΡΚΟΥΡΙΟΝ ΚΑΛΟΣΚΑΜΗΝ, δὸς Κανίγρος 32 — Ἀθῆναι 147.
(*Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.)

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Λόγος πρὸς ἐυπεσόντα Θεόδωρον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διὰ τοῦτο, βασιλεῦ, ἡ βουλὴ μου ἄς εἶναι ἀρε-
στή εἰς σέ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου μὲ ἐλεημοσύνας
ἐξαγόρασε καὶ τὰς ἀνομίας σου διὰ τοῦ οἴκτου πρὸς
τοὺς πτωχοὺς· ὥς γένη μακροθυμία διὰ τὰς
σφάλματά σου. Τί λέγεις, ὦ σοφὲ καὶ μακάριε; ὁ
πάσχει καὶ μετὰ τὴν τοσαύτην ἀποπλάνησιν πάλιν
ἐπιστροφή, καὶ μετὰ τὴν τόσῃ νόσον ὑγεία καὶ με-
τὰ τὴν τόσῃ μανίαν ἰσχύει φρονήσεω. πάλιν ἐλ-
πίς; Ἐκ τῶν προτέρων ἀπὸ πάσαν ἐλπίδα ἐστέρη-
σε τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὁ βασιλεὺς πρῶτον μὲν, ἐπειδὴ
δὲν ἐγνώρισε τὸν Πλάστην τοῦ καὶ ἐκείνου, ὅστις τὸν
ἔφερεν εἰς ἐκεῖνο τὸ ἀξίωμα ἃν καὶ εἶχε νὰ διηγῇ
ταὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ καὶ τῆς προνοίας τεκμήρια
πολλά, τὰ ὅποια ἔγειναι καὶ ἐπὶ τῆς ἐπ' αὐτοῦ
καὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν προγόνων τοῦ μετὰ τοῦτο,
ἃν καὶ ἔλαβε πάλιν ὀλοφάνερα σημεῖα τῆς σοφίας
τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς προγνώσεως, καὶ εἶδε νὰ ἀνατρα-
πῇ καὶ μαγικὴ καὶ ἀστρομαντεία, καὶ πάσης τῆς
διαβολικῆς γοητείας ἡ σκηνή, σκληρότερα ἀπὸ τὰ
πρὶν ἔργα ἐπέδειξε. Διότι ὅσα οἱ σοφοὶ μάγοι Να-
ζαρηνοὶ νὰ διασαφίσωσι δὲν ἠδυνήθησαν, ἀλλ' ὡμο-
λόγουν, ὅτι εἶναι ἀνεξήγητα καὶ ἀνώτερα τῆς ἀνθρω-
πίνης φύσεως τούτων τὴν λύσιν ὁ Θεὸς ἔδωκεν εἰς
αὐτὸν διὰ παιδίου αἰχμαλώτου, καὶ τόσον τὸν εἴλ-
κυσε μὲ ἐκεῖνο τὸ θαῦμα, ὥστε ὅχι μόνον αὐτὸς νὰ
πιστεύσῃ ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν οἰκουμένην πᾶσαν τῆς
πίστεως εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν νὰ γένη κήρυξ καὶ
διδάσκαλος εἰλικρινῆς καὶ ἀνεπιφύλακτος. Ὡστε ἂν,
καὶ πρὶν ἢ λάβῃ τοιοῦτο σημεῖον, ἦτο ἀσυγχώρη-
τος, διότι ἠγνόει τὸν Θεόν, πολὺ περισσότερον ἀ-
συγχώρητος ἦτο μετὰ τὸ θαῦμα ἐκεῖνο, καὶ τὴν ὁ-
μολογίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν διδασκαλίαν περὶ Θεοῦ ἀ-
ληθινοῦ, τὴν ὁποίαν πρὸς ἄλλους ἔκαμε. Καὶ τὸ ὅτι
ἐπίστευσεν εἰς τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν, βεβαιώνεται
καὶ ἀπὸ τοῦ ὅτι τόσῃ πρὸς τὸν ὑπρέτην Αὐτοῦ τὸν
Δανιὴλ τιμὴν ἐπέδειξε, καὶ τὸν κόσμον τῶν ὑπὲρ
κόων τὸν διέταξε νὰ σέβωνται τὸν Θεὸν τοῦτον.

Ἄλλ' ὅμως, μετὰ τὴν τοιαύτην ὁμολογίαν, εἰς
εἰδωλολατρείαν πάλιν ἐξέπεσε, καὶ ἐκεῖνος ὅστις ἔ-
θεσε μὲ τὸ πρόσωπον καὶ τὸν δούλον τοῦ Θεοῦ προ-
σεκύνησεν, οὗτος εἰς τόσῃ ἀπὸ τὴν μέθην τῆς ὑπε-
ρηφανείας μανίαν ἔφθασεν, ὥς ε τοῦ Θεοῦ τοὺς
δούλους, διότι δὲν προσεκύνουν αὐτόν, εἰς κάμινον
νὰ τοὺς ῥίψῃ. Τί λοιπὸν ἔγεινε κατόπιν τούτου; με-
τεχειρίσθη ὁ Θεὸς τὸν ἀποστάτην, ὅπως ἔπρεπε νὰ
τὸν μεταχειρισθῇ; Μεγαλύτερας μὲν λοιπὸν ἀποδεί-
ξεις τῆς δυνάμεως τοῦ ἔδωκεν εἰς αὐτόν, ἢ καὶ μό-
νον θελήσας, ὕστερον ἀπὸ τόσῃ διαστροφῇ τοῦ
νοῦ, νὰ τὸν σύρῃ πάλιν εἰς τὴν προτέραν τοῦ θέ-
σιν, καὶ τὸ θαυμαστότερον ἀληθῶς εἶναι τὸ ἐξῆς.
Δὲν ἔκαμε δηλαδὴ θαύματα, τὰ ὅποια νὰ φέρωσι
σύγχυσιν καὶ ἀπιστίαν ὡς ἀκατάληπτα καὶ υπερβο-
λικά ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀπέφυγε, τὸ δὲ σημεῖον ἔδει-
ξεν ἐπὶ τῆς καμίνου, τὴν ὁποίαν ἤναψεν ὁ ἴδιος ὁ
βασιλεὺς διὰ τοὺς παῖδας, οἵτινες κατὰ διαταγὴν

τοῦ ἐδέθησαν καὶ ἐρρίφθησαν εἰς αὐτήν.

Ἦτο μὲν λοιπὸν καὶ μόνον τὸ νὰ σβέσῃ τὴν
φλόγα θαυμαστὸν καὶ παράδοξον, ὁ δὲ φιλόανθρωπος
Θεός, διὰ νὰ ἐμβάλῃ μεγαλύτερον φόβον καὶ περισ-
σοτέραν νὰ κάμῃ τὴν ἐκπληξιν καὶ ὅλην τοῦ βασι-
λέως νὰ διαλύσῃ τὴν σκληρότητα καὶ τὴν τύφλω-
σιν, ἔκαμε τὸ μεγαλύτερον τούτου καὶ παραδοξότε-
ρον. Ἀφοῦ δηλ. ἀφῆκε τὴν κάμινον νὰ ὑπερθεμαν-
θῇ τόσον, ὅσον ἠθέλησεν ἐκεῖνος τότε τὴν ἰδικὴν
τοῦ δύναμιν καταδεικνύει ὅχι καταστρέφων τὰ μη-
χανήματα τῶν ἐχθρῶν, ἀλλ' ἐνῶ ἦσαν ἐστημένα κα-
θιστῶν αὐτὰ ἀβλαβῇ. Καὶ τὰς μὲν φλόγας δὲν ἐσβε-
σεν, ἀλλ' ἀφῆκε εἶναι ἀπὸ αὐτὰς τὴν δύναμιν τοῦ
καίειν. Διὰ νὰ μὴ νομίσῃ τις δὲ ἰδὼν τοὺς τρεῖς
παῖδας περισωθέντας ἀπὸ τὴν φλόγα, ὅτι αὕτη ἦτο
φανταστική, ἐπέτρεψε νὰ καῶσιν οἱ ὑπῆρέται τοῦ
βασιλέως οἱ ῥίψαντες αὐτοὺς ἐντὸς τῆς καμίνου,
ἔδειξε δὲ μὲ τοῦτο, ὅτι πῦρ μὲν ἦτο τφόντι τὸ βλε-
πόμενον, διότι δὲν θὰ κατέτρωγε νάφθαν καὶ στυπ-
πεῖον καὶ κληματίδας καὶ τόσα σώματα τὰ ὅποια
εἰς τὴν κάμινον ἐρρίφθησαν διὰ νὰ θρῆψωσι τὰς
φλόγας, ἀλλὰ καὶ ἔδειξε συγχρόνως, ὅτι ἀπὸ τὴν
προσταγὴν αὐτοῦ τίποτε δὲν εἶαι ἰσχυρότερον, ἀλ-
λὰ ἡ φύσις ὅλων τῶν ὄντων ὑπακούει εἰς τὸν Ποι-
ητὴν αὐτῇ, ὅστις τὴν ἔφερεν ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξίαν
εἰς τὴν ὑπάρξιν τὸ ὅποῖον καὶ τότε ἔδεικνυτο τὸ σώ-
ματα δηλ. ἡ φλόξ ἐδέχθη φθαρτά, ἀλλὰ τὰ ἀφῆκεν
ἀβλαβῇ ὡς ἐὰν ἦσαν ἀφθαρτά, καὶ σώαν τὴν παρα-
καταθήκην τῶν τριῶν παίδων ἡ φλογισμένη κάμινος
ἐπέστρεψεν ὀπίσω καὶ μὲ πολλὴν λαμπρότητα. Διό-
τι καθὼς ἀπὸ τὰ βασιλικά παλάτια οἱ βασιλεῖς, τοι-
ουτοτρόπως ἀπὸ τῆς καμίνου ἐξεληθόντες ἐπροχώρη-
σαν οἱ παῖδες ἐκεῖνο, χωρὶς κανεὶς ἀπὸ τοὺς πα-
ρόντας εἰς τὸν βασιλέα νὰ θέλῃ πλέον νὰ βλέπῃ ἄλ-
λὰ ὅλοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀπὸ ἐκεῖνον μετέστρεψαν
εἰς τὸ παράδοξον θέαμα, καὶ οὔτε τὸ διάδημα, οὔτε
τὸ κόκκινον καὶ λαμπρὸν βασιλικὸν ἔνδυμα, οὔτε
ἄλλο τι ἐκ τῆς τόσης βασιλικῆς ἐπιδείξεως ἐφείλκυ-
σε τὴν προσοχὴν τῶν ὄχλων τῶν ἀπίστων, ὅσον ἡ
θέα τῶν πιστῶν ἐκείνων παίδων, οἵτινες παρέμειναν
μὲν ἐπ' πολὺν χρόνον εἰς τὸ πῦρ, τοιουτοτρόπως δὲ
ἐξῆλθον ἀπὸ ἐκεῖ, ὡς ἦτο δυνατόν νὰ ἐξέλθωσιν οἱ
παθόντες τοῦτο εἰς τὸ ὄνειρόν των. Διότι ἐκεῖνο,
τὸ ὅποῖον ἀπὸ ὅλα τὰ ἀνθρώπινα εὐκολώτερον κα-
ταστρέφεται, αἱ τρίχες δηλαδὴ, αὐταὶ ἰσχυρότεροι
ἀπὸ γάλυβα τότε ἐδείχθησαν καὶ ἐνίκησαν τὸ παμ-
φάγον πῦρ.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται θερμῶς οἱ ἀδελφοὶ συνδρομη-
ταὶ τῆς «Φωνῆς τῆς Ὁρθοδόξιας» ὅπως ἀποστεί-
λουν τὰς ὀφειλόμενας συνδρομὰς των, καθ' ὅτι
αὐταὶ καὶ μόνον ἀποτελοῦν τὸν κύριον οἰκονομι-
κὸν πόρον διὰ τὴν ἐκδοσὶν καὶ κυκλοφορίαν τοῦ
ἐπισήμου ὁργάνου τῆς κινήσεώς μας.

Ἐκ τῶν Γραφείων

Προσφωνήσις τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως

πρὸς τὰ Μέλη τῆς Συνάξεως τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους 2 Μαΐου 1965

Μὲ βαθεῖαν συγκίνησιν σᾶς ὑποδέχομαι ἐν τοῖς Ἀνακτόροις ἐν μέσῳ τῆς Οἰκογενείας μου.

Σεῖς ἀντιπροσωπεύετε, δι' ἡμᾶς, τὴν καρδίαν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Σᾶς ἐκφράζω τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσίν μου.

Εἰς νεαράν ἡλικίαν ἐπεφορτίσθην μὲ βαρέα ἀλλὰ ἐνδοξα καθήκοντα.

Αἱ σκέψεις μου συχνάκις στρέφονται πρὸς τὸ Ἅγιον φῶς, τὸ ὁποῖον ἐπὶ αἰῶνας ἔχει φωτίσει τὰς ψυχὰς πολλῶν Ἀγίων Πατέρων ἐν βαθείᾳ αὐτοσυγκεντρώσει. Καλεῖσθε νὰ βοηθήσετε ὅπως καὶ οἱ μὴ ἱερωμένοι συμμερισθοῦν τὰ βαθύτερα μυστήρια καὶ τὰς πράξεις αὐτοσυγκεντρώσεως τῆς πίστεώς μας.

Ἀπειλεῖται ἡ ἀνθρωπότης καὶ ἰδίως ἡ νεότης ἀπὸ τὸν ὑλισμὸν καὶ τὸν ἀθεϊσμὸν. Βοηθήσατέ με νὰ προστατεύσωμεν τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ.

Τοῦτο εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ μόνον ἂν ἡ βαθυτέρα ἐννοια τῆς πίστεώς μας καταστῇ περισσότερον γνωστὴ εἰς τὸν λαόν.

Πιστεύω ὅτι ἡ ἐκ μέρους σας διδασκαλία τῆς πραγματικῆς αὐτοσυγκεντρώσεως εἰς τοὺς νέους ἱερεῖς μας θὰ βεηθήσῃ αὐτοὺς νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα.

Αἱ διδασκαλαί, αἱ Γραφαί, καὶ ἡ πείρα τῶν Ἀγίων Πατέρων μας τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἶναι τώρα εἴπερ ποτὲ ἄλλοτε ἀναγκαῖαι διὰ τὸ Ἕθνος, προσηρμοσμένα ὅμως εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ διαβιούντων ἀνθρώπων.

Τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ τὸ ὁποῖον φέγγει τόσον

λαμπρὰ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρον ἅς μᾶς ὑποδείξῃ τὴν ὁδὸν πρὸς τὸν Θεόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β΄

Λίαν συγκλονιστικοὶ καὶ μεστοὶ βαθειῶν ἐνωϊῶν εἶναι οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς Ἁγιορείτας Πατέρας ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, κατὰ τὴν παράθεσιν τοῦ Βασιλικοῦ γεύματος ἐν μέσῳ ἀτμοσφαίρας ἀπλότητος καὶ ἀγάπης, ἀποπνεύσεως ἄρωμα Βυζαντινὸν καὶ ὑπομιμησκουσας ἀρχαῖα κλέη καὶ μεγαλεῖα. Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Α.Μ. στηρίζονται πολλαὶ ἐλπίδες δι' ἐν εὐοίωνον καὶ αἴσιον μέλλον.

Ἡ ἐμπνευσμένη προσφωνήσις του αὐτῇ πρὸς τοὺς Πατέρας τοῦ Ἁγ. Ὁρους ἀποδεικνύει περὶ τράνω τὴν προσήλωσίν του εἰς τὴν Ἱ. Ἰδεολογίαν τῆς Πίστεως καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ὑπερκοσμίων Ἀθωνιτικῶν ἰδεωδῶν, ἅτινα ἀποτελοῦν ἐν μέσῳ τῆς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης γενεᾶς ἐν ἡ ζῶμεν, τὸ «ἅλας» τῆς γῆς, τὸ «φῶς τοῦ κόσμου» καὶ τὴν πόλιν τὴν ἐπάνω ὄρους κειμένην.

Κύριος ὁ Θεὸς δώῃ Αὐτῷ κατὰ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, πᾶσαν δόσιν ἀγαθῆν καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον, ὑγείαν ἀστεμφῇ καὶ χαρὰν πολλὴν εἰς ἔτη ὅ,τι πλείστα ἐπ' ἀγαθῷ τῆς πανταχόθεν βαλλομένης καὶ πολεμουμένης Ὁρθοδ. Πίστεως, ἧς ἡ αἵγλη καὶ τὸ ἀδαμάντινον κύρος οὐδέποτε θὰ μειωθοῦν καὶ θὰ διασαλευθοῦν, διότι στηρίζονται ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Πέτραν τῆς Πίστεως καὶ τῆς ζωῆς, τὸν Χριστόν.

Στιγμιότυπον ἀπὸ τὴν λαμπρὰν πανήγυριν τῆς Ἀναλήψεως εἰς τὰ Σπάτα-Ἀττικῆς. Παρὰ τὸ πλεῖστον τοῦ προεξάρχοντος Σεβ. Ἀγ. Διαυλείας κ. Ἀκακίου διακρίνεται ὁ Δήμαρχος τῆς πόλεως κ. Χρῆστος Μπάκας, γόνος τοῦ παλαιμάχου ἀγωνιστοῦ τῆς ὁρθοδοξίας ἀειμνήστου Ἰω. Μπάκα.

Οὐράνιον Προσκλητήριον - Συναγερμός Ὁρθοδοξίας - Σταυροφορία τῆς ἀγάπης

Εἷη εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τὸ πανάγιον ὄνομα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ δόκησεν ὁ Θεὸς καὶ ἡγγικεν ἡ ὥρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν ἅπαντες ὡς σταυροφόροι τῆς ἀγάπης, νὰ δώσωμεν τὸ παρὸν εἰς τὴν Θεῖαν πρόσκλησιν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ εὐλογημένου οἰκοτροφείου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος. Ποιμένες καὶ πρόβατα, διδάσκοντες καὶ διδασκόμενοι, πλούσιοι καὶ πένητες, ἔχομεν ἱερὰν ὑποχρέωσιν ἀμιλλώμενοι εἰς ἔργα ἀγάπης καὶ φιλανθρωπίας νὰ δώσωμεν τὸν ὀβολὸν ἐκ τοῦ ὑστερήματος ἡμῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου ὅπερ ὡς ἀδάμας ἀτίμητος καὶ ἑξαστράπτων θὰ κατακοσμήῃ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν οὐράνιον φωτιστέφανον τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδοξίας.

Διακαῆς πόθος μυριάδων ψυχῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος, ἐκκληροῦται καὶ λαμβάνει σάρκα καὶ ὁσά. Ζηλώσωμεν τὴν δόξαν τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ μὲ ἐνθεον ζῆλον ἀγωνιζόμενοι ἅς καταβάλλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν, ἵνα τὸ ταπεινὸν μας οἰκοτροφεῖον, Χάριτι Θεοῦ μεταμορφωθῇ εἰς μίαν μικρὰν Βασιλείαν. «**Τὰ ἀδύνατα παρ' ἀνθρώποις δυνατὰ ἐστὶν παρὰ τῷ Θεῷ**». Εἰς τὴν ὑλόφρονα ἐποχὴν μας, ἡ ὁποία ἀσφυκτιᾷ ὑπὸ τὸ πῆλμα τῆς ματαιοδοξίας, τῆς σαρκολατρίας, τῆς φιληδονίας, τῆς φιλαντίας, τῆς φιλαργυρίας καὶ πάσης πλάνης καὶ ἥτις εἶναι πεπληρωμένη ἀπὸ πάσης φύσεως κέντρων διαφθορᾶς καὶ ἀπωλείας, σκότους καὶ θανάτου, ἐπιβάλλεται, ὅπως ὑψωθῇ Θεῖα συνείδησις, τὸ φωτοφόρον οἰκοδόμημα τῆς Θεῖας ἀγάπης, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὁποίου θὰ γαλουχηθοῦν μακάριαι ψυχαὶ θεοφιλῶν νέων μὲ τὰ ζωηφόρα νάματα τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, τῆς πατρῴας εὐσεβείας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Εὐελπιστοῦμεν, πιστεύομεν καὶ εὐχόμεθα. ὅπως τὸ οἰκοτροφεῖον μας γίνῃ κυψέλη εὐλογημένη, λευκῶν χάριτος καὶ ἀληθείας, κιβωτὸς σωτηρίας καὶ φυτῶριον οὐράνιον. Ὄταν ἔλθῃ δὲ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐκ τοῦ οἰκοτροφείου μας θὰ ἐξεέλθουν οἱ μιμηταὶ καὶ Ζηλωταὶ τοῦ ὑποδείγματος τῶν ἁγίων πατέρων, οἵτινες ὑψώνοντες τὸ Λάβαρον τῆς Ὁρθοδοξίας θὰ βροτοφωνοῦν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ αἰώνιον καὶ ἀκατάλυτον μεγαλεῖον τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως.

Ὁ μακάριος ὁμολογητὴς τῆς ἀληθείας, ὁ τρισόλβιος μάρτυρες τῆς πίστεως, ὁ θεοφόρος πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, ἐπισκιάσατε διὰ τῆς χάριτός σας τὸ ταπεινὸν μας οἰκοτροφεῖον, ἵνα οἱ ἐξερχόμενοι ἐξ αὐτοῦ καταστοῦν ἄξιοι ὀπλίται τῆς παρατάξεως τοῦ Κυρίου πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἁμαρτίας, τοῦ σῆματος καὶ πασῶν τῶν αἱρέσεων. Ἄς εἰμεθα ἅπαντες ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ὁ ἱερός ἡμῶν ἀγὼν διατελεῖ ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς Παναγίας, τῆς Βασιλείσεως τῶν ἀγγέλων, τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἐνδυναμῶνεται συνεχῶς διὰ τῶν εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων.

Τὰ ὀνόματα τῶν εὐεργετῶν, δωρητῶν καὶ πάντων τῶν συνδρομητῶν θὰ μνημονεύονται εἰς τὸν

αἰῶνα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων. Τὸ γεγονός αὐτὸ πρέπει νὰ μᾶς ἐμψυχώσῃ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ ἰδιαίτερος πρὸς οἰκοδομὴν ἔργων τῆς Ἐκκλησίας. **«Δόξα δὲ καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν»**, τονίζει ὁ μακάριος καὶ οὐρανοβάμων Παῦλος (Ρωμ. β. 10), καθὼς ἐπίσης **«μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προτίστας εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρεῖας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι»** (Τιτ Γ. 14).

Πᾶς ὅστις οἰκοδομεῖ θεῖον ἔργον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ θεμελιώνει παλάτιον πολύφωτον ἐν τῷ παραδείσῳ. Σπεύσωμεν τὸ λοιπὸν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ οἰκοτροφείου μας, ὅπερ θὰ καταστῇ φρούριον τῆς Ὁρθοδοξίας.

Διανύομεν περίοδον κρίσιμωτάτην, αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσίν. Τὰ ζωηφόρα ρήματα τοῦ Κυρίου πρέπει νὰ δονοῦν τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν καὶ αἱ θεῖαι μαρμαριγαὶ τοῦ Παναγίου καὶ τελεταρχικοῦ Πνεύματος νὰ φωτίζουν τὰς τρίβους τῆς καρδίας ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων.

Ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων ἡ προφητικὴ φωνὴ τῶν ἁγίων Πατέρων ἀκούεται βροντώδης λέγουσα: **«ἐγείραι ὁ καθεδόν καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ἐπιφανέσει σοι ὁ Χριστός»** (Ἐφεσ. Ε. 14 !)

Αἱ καρδαὶ τῶν πιστῶν δέον, ὅπως εἶναι ἀδιαλείπτως ἐστραμέναι πρὸς τὸν Ἥλιον τῆς Δικαιοσύνης, πρὸς τὸ αἰώνιον μεγαλεῖον τῆς Ὁρθοδοξίας. Οὐδεμία παρέκκλισις ἐπιτρέπεται, οὐδεμία καινοτομία συγχωρεῖται. **«Οὐ χωρεῖ συγκατάβασις εἰς τὰ τῆς πίστεως θέματα»** βοᾷ ὁ τρισμακάριος καὶ πρόμαχος τῆς Ὁρθοδοξίας Μάρκος ὁ Εὐγενικός. Εὐρισκόμεθα εἰς παραμονὰς μεγάλων κοσμοϊστορικῶν καὶ δραματικῶν γεγονότων. Ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία βασιλεῦει ἡ ἀδικία, κοχλάζει ἡ διαφθορά, μετάνοια δὲν ὑπάρχει καὶ ἔτι χειρότερον πάντων ὁ δράκων τοῦ αἰῶνος τούτου ἐξηγόρασε συνειδήσεις καὶ προδίδται τῆς Ὁρθοδοξίας ἐμφανίζονται εἰς τὸν ὁρίζοντα ἐν μορφῇ φιλενωτικῶν καὶ εἰρηνοφίλων ἀρχιερέων.

Ἡ θύελλα ἐγγύς. Μέγας κατακλυσμὸς ἀναμένει τὴν ἀνθρωπότητα οὐχὶ δι' ὕδατος ἀλλὰ δι' αἵματος καὶ ἡ Εὐρώπη ἐπαρχία καταστήσεται. Ἡ ματαιότης θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, ὁ παπισμὸς θὰ διαλυθῇ καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην θὰ βασιλεύσῃ ἡ αἰωνία δόξα τῆς ἀγιωτάτης ἡμῶν Ὁρθοδοξίας. Ἡγγικεν ἡ ὥρα νὰ ἀναφωνήσωμεν ἅπαντες ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ. **«Ὁὐκ ἀρνησόμεθα σε φίλη Ὁρθοδοξία, οὐ ψευδόμεθα σε πατροπαράδοτον σέβας, ἐν σοὶ ζῶμεν καὶ ἐν σοὶ κοιμηθησόμεθα, εἰ δὲ καιρὸς καλέσῃ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα** (Ἰωσήφ ὁ Βρυένιος).

Γρηγοροῦμεν τὸ λοιπὸν φρυκτωροῦντες ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας, ἔτοιμοι διὰ πᾶσαν θυσίαν πρὸς δόξαν πάντοτε τοῦ Παναγίου Ὁνόματος τοῦ Θεοῦ. Γένοιτο !

Ἀπόστολος Συρανόπουλος
Ἱατρός

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Μέσω τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Αὐξεντίου

Ἀρχιεπίσκοπος Αὐξέντιος	1 000
Ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Σεβ. Παρθενίου	1.000
Ἱερὰ Μονὴ Ἀγ. Νικολάου Θερμοπυλῶν	500
Ἱερὸν Ἑσυχαστήριον Ἀγ. Σκέπης (Μπογιατί)	500
Σωσάνα Στεργίου (Ἀθῆναι)	300
Εὐάγγελος Χαΐδος (Λιδωρίκι)	600
Ἑλένη Δ. Ἀναγνωστοπούλου εἰς μνήμην τοῦ πατρὸς αὐτῆς	500
Ἀνώνυμος Μοναχὸς ἀγιορείτης	500
Ἀναστασία Ἀθ. Ροζάνη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου αὐτῆς	500
Χρήστος Κωνσταντόπουλος (Θεσ/ν κη)	1.000
Ἀρχιμ. Δανιὴλ Μπούρας	100
Γεώργιος καὶ Ἑλένη (Πετρούπολις)	300
Ἰωάννη; Μάλλιος καὶ ἄλλοι (Λαμία)	115
Σωτήριος, Βασίλ. καὶ Παναγ. Ἀποστολόπουλος (Λαμία)	300
Ἀνώνυμος εἰς μνήμην Ἰωάννου	50
Ἑλένη Ὁφειρέρα εἰς μνημόσυνον τῶν συγγενῶν της	500
Νικόλαος Τσιναῖος (Πύργος—Υπάτης)	50
Κυρία Ἑλένη... (Ἀθῆναι)	400
Κυρία Ἀνώνυμος (Περιστέρη)	500
Ἀπόστολος Μιχαὴλ (Δομοκός)	300
Κων/τίνα Καταποδι (Πετρούπολις)	270
Δεσποινὶς Παναγοῦλα Ἰάκη (Πετρούπολις)	100
» Ἀνώνυμος (Πετρούπολις)	50
Κυρία Ἀνώνυμος (Περιστέρη)	500
Ἀνώνυμος (Καλλιφύρια)	1.000
Ἀνώνυμος Μοναχὴ (Μελίσσια)	500
Ἑλένη Δ. Παγῶνα (Ἀθῆναι)	500
Μαρία Βαρελά (Ἀθῆναι)	500
Εἰς μνήμην Αἰκατερίνης Τριβέλλα	1.000
Δομνίκη Μοναχὴ (Πετρούπολις)	50
Σάββας Μαγουλᾶς (Πετρούπολις)	50
Ἀρχιμ. Κυπριανὸς Θεοδοσίου	100
Ἱερὸν Ἑσυχαστήριον Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης (Ἡλιόπολις)	300
Ἑλένη. . (Ἀθῆναι)	100
Αἰκατερίνη (Περιστέρη)	50
Βασίλειος Θεόπουλος (Πετρούπολις)	100
Ἀνώνυμοι (Πετρούπολις)	300
Ἀγνή Π. Σιάδη (Ἀμερικὴ)	1.500
Χρήστος—Ἄννα (Ἀγ. Ἀνάργυροι)	250
Εὐάγγελος Σταθάτος (Ἀθῆναι)	100
Κυρία Ἀνώνυμος (Ἀθῆναι)	200
Ἀνδρέας, Γεωργία, Εὐθυμία Λάζου (Πετρούπ.)	100
Ἡλίας Χρηστάκος (Καναδάς)	138
Ἱερὸς Ναὸς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Βόλου)	2.000
Ἀρχιμ. Σάββας Δαμαλάτης	500

Σύνολον 19.273

Ἐκ προηγ. ἐτημίων 246.541

Γενικὸν σύνολον 265.814

ΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΜΟΝΑΣΤΙΚΗΣ ΒΙΟΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΑΡΓΟΛΟΓΙΑΣ

Μέρος 8ον

Οἱ πλείονες τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, ἐτι δὲ καὶ αὐτῶν τῶν Μοναχῶν, προσπαθοῦν νὰ ἀπαλαγοῦν τοῦ ῥύπου τῶν μεγάλων παθῶν καὶ ἁμαρτιῶν διὰ νηστειῶν καὶ ἀγρυπνιῶν, διὰ συντόνου προσευχῆς καὶ πολλῶν ἄλλων πνευματικῶν ἀγωνισμάτων. Δὲν ἐπιτυγχάνουν ὅμως τοῦ σκοποῦ τῶν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διότι στρέφοντες τὴν ἀμέριστον προσοχήν των εἰς τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα, καταφρονοῦν τῶν μικρῶν καὶ οὕτω ὁ μισόκαλος Διάβολος διὰ τῆς ὑποδουλώσεως εἰς τὰ παραμικρὰ πλημμελήματα, τοὺς καθιστᾷ ὑποχείριους καὶ αἰχμαλώτους αὐτοῦ. Ἀμαρτίαι σοβαραὶ καὶ κολάσιμοι εἶναι ἡ ὑπερηφάνεια, ὁ θυμὸς, ἡ συκοφαντία, ἡ κλοπὴ, ἡ ἀνηθικότης, ἡ ζηλοφθονία, ἡ μνησικακία καὶ ἡ ἐκδικητικότης. Δὲν παύουν ὅμως νὰ ἀποτελοῦν ἁμαρτίας οὐχὶ εὐκαταφρονήτους καὶ ὁ γέλως, τὸ χάριν ἀστεῖσμοῦ ψεῦδος, ἡ ἀργολογία, ἡ παράλειψις ἐνίων τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον καθηκόντων. Ἡ ἀργολογία περὶ ἧς ὁ λόγος, εἶναι κατὰ τινας εὐσεβεῖς ἐκ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν Μοναχῶν, ἀσήμαντος καὶ τὸ μικρότατον τῶν ἁμαρτημάτων

Ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν, τί περὶ αὐτῆς λέγει ὁ Σωτὴρ ἡμῶν: «*Πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσουσιν ἄνθρωποι, δώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως*». Πῶς λοιπὸν εἶναι εὐτελές τι καὶ ἀξιοκαταφρόνητον ἡ ἀργολογία, ὅταν ὁ Κύριος οὕτω ἀποφαίνεται περὶ αὐτῆς; Πόσαι ἄλλως τε κατακρίσεις, ψευδολογίαι, συκοφαντίαι προέρχονται ἐκ τῆς ἀργολογίας καὶ τῆς ἀχαλινώτου γλώσσης; Ἄρα τὸ μικρὸν οὐκ ἔστι μικρόν, διότι ἐξ αὐτοῦ ἄγεται τις καὶ εἰς τὸ μέγα.

Μὴ λησμονῶμεν ἐπίσης, ὅτι πολλὰ μικρὰ πλημμελήματα συγκεντρούμενα ἀποτελοῦν πολυκάκισ μίαν ἢ περισσοτέρας θανασίμους ἁμαρτίας. Τὸ πλοῖον ἐνίοτε βυθίζεται οὐχὶ διὰ βλάβην μεγάλην, ἀλλὰ διὰ παραμικράν τινα αἰτίαν. Ὁμοίως καὶ ὁ χριστιανὸς καὶ ἰδιαίτατα ὁ Μοναχὸς δύναται νὰ κολασθῇ καὶ ἐνεκα ἀσημάντων ἀτελειῶν καὶ πνευματικῶν ἀδυναμιῶν. Ἡ ἀργολογία κατὰ τοὺς Ἁγίους καὶ Θεοφόρους Πατέρας εἶναι μήτηρ καὶ πηγὴ, καὶ ρίζα, καὶ αἰτία παντὸς κακοῦ διὰ τὸν Μοναχόν. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ σωθῇ ὁ Μοναχὸς ἀργολογῶν συχνάκις, καθ' ἣν στιγμὴν ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Θεοῦ νὰ «*προσεύχεται ἀδιαλείπτως*» καὶ νὰ «*ἀδολεσχή ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου δικαιώμασι*»; Διὰ τῆς ἀργολογίας ἐπισωρεύει οὗτος ἑαυτῷ πολλὰς ἁμαρτίας καὶ καθίσταται ὑπόλογος ἐναντι τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ὅστις τοσοῦτον αὐστηρῶς ὠμίλησεν περὶ τῆς ἀργολογίας. Ἡ ἀργολογία διὰ τοὺς μὴ κατὰ Θεὸν ζῶντας καὶ μὴ ὄντας πνευ-

Διὰ τοὺς Γονεῖς

ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ

Καλαὶ καὶ ἄγιοι εἶναι βεβαίως αἱ συμβουλαὶ πρὸς τὰ τέκνα, καὶ εἶναι ὑπόχρεοι οἱ γονεῖς νὰ ἐκτελοῦν εὐσυνειδήτως τὸ καθήκον αὐτό, ὅπως ἐσημειώσαμεν εἰς προηγούμενα ἄρθρα μας.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ λησμονῶμεν μίαν μεγάλην ἀλήθειαν. Ὅτι, δηλ. ὑπεράνω πάσης διδασκαλίας καὶ συμβουλῆς κεῖται τὸ παράδειγμα τῶν γονέων. Ἐνα καλὸν παράδειγμα ἀξίζει πάντοτε περισσότερον ἀπὸ τὰς σοφωτέρας διδασκαλίας καὶ ἀπὸ τὰς πλέον συνετὰς συμβουλὰς. Διὰ τοῦ παραδείγματος τὸ ἀποτέλεσμα ἐπιτυγχάνεται πολὺ γρηγορώτερα καὶ ἀσφαλέστερα, παρὰ διὰ τῆς διδασκαλίας. Δι' αὐτὸ λέγε ὁ Σενέκας, ὅτι «*μακρὰ εἶναι ὁ διὰ τῆς διδασκαλίας ὁδός, σύντομος δὲ καὶ εὐκολωτέρα ἡ διὰ τοῦ παραδείγματος*». Ὅσονδήποτε πειστικοὶ καὶ ἂν εἶναι οἱ λόγοι, δὲν δύναται νὰ δώσουν εἰς τὸ παιδί τὸσον ἰσχυρὰν καὶ παραστατικὴν εἰκόνα τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ κακοῦ, ὅσον τὸ παράδειγμα τῶν γονέων. Τὸ παράδειγμα εἶναι διδασκαλία ἄφωνος, ἡ ὁποία ἐν τούτοις ὁμιλεῖ πάντοτε καὶ εἶναι πάντοτε φανερά. Εἶναι διδασκαλία ζωντανή, ἔμπρακτος, πειστική, ἐπιβλητική, ἑκατοντάκις ἰσχυρότερα ἀπὸ τὴν καλυτέραν διὰ λόγου διδασκαλίαν. Τοὺς μὲν λόγους καὶ τὰς συμβουλὰς δυνατόν νὰ μὴ προσέξῃ τὸ παιδί, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ μὴ τοὺς εὐνόησῃ, εὐκολον δὲ εἶναι νὰ τοὺς λησμονήσῃ. Τὸ παράδειγμα ὅμως τὸ βλέπει διαρκῶς, τὸ προσέχει καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ, αὐτὸ δὲ καὶ ἐντυπώνεται βαθύτερον εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ παιδοῦ καὶ δι' αὐτὸ ἔπειτα δυσκόλως λησμονεῖται.

Ἰδού διατ. μεγάλοι φιλόσοφοι καὶ παιδαγωγοὶ ὅλων τῶν αἰώνων ἀνεγνώρισαν τὴν ἐξαιρετικὴν παιδαγωγικὴν ἀξίαν τοῦ παραδείγματος, μάλιστα τοῦ παραδείγματος τῶν γονέων. Ἐννοοῦμεν δὲ εὐκόλως πόση εἶναι ἡ δύναμις τοῦ παραδείγματος, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐκ φύσεως εἶναι μιμητικός, ἰδίως εἰς τὴν μικρὰν ἡλικίαν. «*Τὸ μιμεῖσθαι σύμφυτον τοῖς ἀνθρώποις ἐκ παίδων ἐστίν*», λέλει ὁ Ἀριστοτέλης. Πᾶν ὅ,τι βλέπει ἢ ἀκούει ὁ μικρός, τὸ ἀπομιμεῖται εὐκόλως, χωρὶς καὶ νὰ καταβάλλῃ προσπάθειάν τινα. Ἐὰν δὲ τοῦτο ἰσχύῃ περὶ παντὸς παραδείγματος, περισσότερον βεβαίως ἰσχύει προκειμένου περὶ τοῦ παραδείγματος τῶν γονέων, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ὁ ἄνθρωπος διέρχεται τὰ πρῶτα

ἔτη τῆς ζωῆς του καὶ σχηματίζει τὰς πρῶτας ἐντυπώσεις καὶ συνηθείας καὶ ἔξεις. Ἡ στενὴ ἐπικοινωνία πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ μάλιστα πρὸς τὴν μητέρα, τὸ φίλτρον καὶ ἡ ἀγάπη ἡ ἀνιδιοτελεὲς ποὺ δεικνύουν ἐκεῖνοι καὶ εἰς τὴν ὁποίαν τὸ τέκνον ἀπαντᾷ μὲ τὸ ἰδικόν του φίλτρον, συντελοῦν σπουδαίως ὥστε τὸ παιδί νὰ ἀπομιμηται πᾶν ὅ,τι βλέπει εἰς τοὺς γονεῖς του καὶ νὰ κάμῃ κτῆμα του τὰ προτερήματα ἢ ἔλαττώματα τῶν γονέων.

Ἐπομένως, ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῶν γονέων ἔξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων διαμόρφωσις τοῦ παιδιοῦ εἰς καλὸν ἢ κακὸν χαρακτήρα. Τὸ καλὸν παράδειγμα εἶναι διὰ τὸ παιδί ἡ πρώτη καὶ ζωηρότερα ἐποπτικὴ διδασκαλία, τῆς ὁποίας τὰ διδάγματα μένουσιν συνήθως ἀνεξίτηλα διὰ βίου εἰς τὴν ζωὴν του. Ἀντιθέτως δέ, μὲ τὸ παράδειγμα τὸ κακὸν καταντοῦν οἱ γονεῖς, χωρὶς βεβαίως νὰ τὸ θέλουν καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοοῦν, νὰ γίνονται ἐπιζήμιοι εἰς τὰ παιδιά των καὶ νὰ ἐτοιμάζουν εἰς αὐτὰ, ἀντὶ εὐτυχίας καὶ προκοπῆς, τὴν καταστροφὴν καὶ τὴν δυστυχίαν.

Ὅγκος λοιπὸν εὐθύνης ἀνυπολόγιστος ἐπιβαρύνει τοὺς γονεῖς ὡς πρὸς τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Θὰ ἔπρεπε δὲ πολὺ συχνὰ οἱ γονεῖς νὰ σκέπτονται σοβαρῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος καὶ νὰ θέτουν εἰς ἑαυτοὺς τὰ σχετικὰ ἐρωτήματα. Ποῖον παράδειγμα δεικνύω εἰς τὰ παιδιά μου; Εἶμαι παράδειγμα εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς ἢ παράδειγμα ἀδιαφορίας καὶ ἀνομιᾶς; Καὶ πρέπει εἰς ὅλα νὰ με μιμηθῶν τὰ παιδιά μου ἢ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ βλαβῶν, ἐὰν ἀκολουθήσουν πιστῶς τὸ παράδειγμα μου;

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ.
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ-ΤΗΛ. 628-280

Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Ἑπεύθυνος Συντάξεως Γεώργιος Κόττης
Κάνιγγος 32 Ἀθῆναι 147

Ἑπεύθυνος Τυπογραφείου Γ. Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 Ἀθῆναι

❖❖❖

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :

Ἑσωτερικοῦ : Ἑξάμηνος δραχμαὶ 15.—
» Ἑτησίᾳ » 30.—
Ἐξωτερικοῦ : Ἑξάμηνος δολλάρια 2
» Ἑτησίᾳ » 4

Τιμὴ Φύλλου δραχ. 1

ματικὸν δὲν συνιστᾷ ἁμαρτίαν, ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐν Χριστῷ βιοῦντας καὶ πνευματεφόρους ἄνθρώπους εἶναι ἁμαρτία καὶ ἀρχὴ πολλῶν ἄλλων ἁμαρτιῶν. Ὅσοι, ὅθεν, ἐκ τῶν κατὰ Θεὸν πολιτευομένων Χριστιανῶν καὶ Μοναχῶν ποθοῦν τὴν σωτηρίαν των, ἅς ἀφήσουν τὴν ἀργολογίαν καὶ ἅς ἐγκολπωθοῦν τὴν θεοφιλεῖ σιωπὴν, ἥτις κατὰ τὸν Αββᾶ Ἰσαὰκ «*ἐστὶ ἀνωτέρα θεολογίας καὶ πάντων τῶν ἔργων τῆς Μοναδικῆς πολιτείας*».

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΛΕΕΙΝΟΝ ΚΑΙ ΑΝΑΞΙΟΠΡΕΠΕΣ ΘΕΑΜΑ

Οικτρὸν καὶ ἀποκαρδιωτικὸν τὸ θέαμα τῆς σημερινῆς γυναικὸς ! Τῆς γυναικὸς τοῦ ὑπερμεσοῦντος 20ου αἰῶνος, ἥτις θεάται ἐν παντὶ τόπῳ, ἰδιαιτέρως δὲ κατὰ τὴν θερινήν, περὶ ὁδόν, μὲ ἐξηυτελισμένην καὶ ὅλως ἀπηθλιωμένην τὴν προσωπικότητά της. Ποῦ ἡ σεμνότης καὶ ἡ αἰδώς; ποῦ ἡ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ σωφροσύνη; ἐν τῷ προσώπῳ τῆς γυναικὸς τῆς ἐποχῆς μας βλέπει τις οὐχὶ τὴν **κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν**» πλισθεῖσαν ἀνθρωπίνην ὥραιότητα, ἀλλὰ τὴν ἀπεχθὴ μορφήν τοῦ διαβόλου, ὅστις ἐνοικεῖ εἰς τὰς ψυχὰς των καὶ τὰς παρωθεῖ εἰς τὴν γυμνότητα καὶ τὴν ἀναισχυντίαν πρὸς κατασκάν δάλισιν πολλῶν, διότι κατὰ τὸ σοφὸν λόγιον: **«ἐκ τοῦ ὁρᾶν τίκεται τὸ ἐρᾶν»**. Ἐὰν ἔζη ἐπὶ τῆς ἐποχῆς μας ὁ θεῖος Παῦλος θὰ ἐκραύγαζε στεντορεῖα τῇ φωνῇ πρὸς τὰς ἀσέμνως καὶ ἀκόσμως ἐνδεδυμένας γυναῖκας: **«δεῖ τὰς γυναῖκας μετ' αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς»**, ὁ δὲ Ἰ. Χρυσόστομος, ἐὰν ἔζη, θὰ ἐξετόξευε κατ' αὐτῶν δριμυτάτους καὶ λίαν καυστικούς ἐκέγχους, ὥς ἔπραττε ἐπὶ τῆς ἐποχῆς του, μὴ ἐξαιρῶν τοῦ ἐλέγχου καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν αὐτοκράτειρα Εὐδοξίαν.

Ἐς ἀπαγορευθῇ τέλος πάντων ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων παραγόντων ἡ τοιαύτη ἀσύστολος, ἀνοκίος καὶ ἀσεμνος περιβολὴ τῶν γυναικῶν, ἡ ἐξικνουμένη ἐνίοτε μέχρι τελείας γυμνότητος, ἵνα μὴ οὕτω ἐκπέσωμεν ἠθικῶς καὶ ὥς ἄτομα καὶ ὥς ἔθνος, διότι ἡ γυμνότης ἀποτελεῖ τὸ προανάκρουσμα τῆς ἀνηθικότητος καὶ τῆς διαφθορᾶς, ὑφ' ᾧν κατατρύχεται

δεινῶς ἡ ἡμετέρα πατρίς καὶ κινδ. νεύει νὰ χάσῃ τὴν αἴγλην καὶ τὸ κύρος της ὡς χώρας χριστιανικῆς καὶ πεπολιτισμένης.

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

Τὴν 24ην Ἰουνίου ἑορτὴν τῶν Γενεθλίων τοῦ Τ. Προδρόμου πανηγυρίζουν αἱ Ἱεραι Μοναὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας 1) Λουτρακίου Γεροντίσσης Εὐλογίας καὶ 2) Κυβαρᾶ Γεροντίσσης Διονυσίας. Εἰς αὐτὰς θὰ λειτουργήσουν οἱ Ἀρχιερεῖς ἡμῶν.

ΠΕΝΘΗ

Δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ἡμῶν κ. Αὐξέντιον, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σικάγου κ. Σεραφεὶμ ἀναγγέλλει τὸν θάνατον τοῦ Προκαθημένου αὐτῶν, τῆς ἐν διασπορᾷ Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, κυροῦ **Ἀναστασίου**, ἐπισυμβάντα εἰς Ν. Ὑόρκην τὴν 9]22 Μαΐου ἐ.ἔ.

Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, διεβιβάσθη συλλυπητήριος ἐπιστολὴ πρὸς τὸν νέον Ἀρχηγὸν τῆς ἀνωτέρω Ἐκκλησίας Μητροπολίτην κ. κ. **Φιλάρετον** καὶ τὴν περὶ αὐτὸν Ἱερὰν Σύνοδον.

Παρακαλοῦνται οἱ κληρικοὶ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας, ὅπως μνημονεύσωσι τοῦ δνόματος τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἀναστασίου εἰς τὰς θείας λειτουργίας των, εἰς ἐνδειξιν εὐγνωμοσύνης, διὰ τὰς μεγίστας ὑπηρεσίας, ἃς προσέφερε πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν ἡ ὑπ' αὐτὸν Ἱερὰ Σύνοδος διὰ μέσου τῶν Σεβ. Ἀρχιεπισκόπων Σεραφεὶμ καὶ Λεοντίου, χειροτονήσασα τοὺς ἡμετέρους Ἀρχιερεῖς.

ΣΥ ΤΙ ΕΔΩΣΕΣ;

Τὸ μέγα ἔργον, ὅπερ θὰ τιμᾷ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα καὶ θὰ ἐνσαρκῶνῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἀγάπης ἤρχισε !

Τὸ Οἰκοτροφεῖον, ὑφ' ὃ θὰ στεγάζωνται ἄποροι νέοι ἐπιθυμοῦντες νὰ σπουδάσουν καὶ θὰ προστατεύωνται ἀπὸ τοὺς φοβεροὺς κινδύνους καὶ πειρασμούς, ποὺ ἐνεδρεῖουν εἰς τὴν μεγαλοῦπολιν, **θ ε μ ε λ ι ο ὕ τ α ι !**

Διὰ τὸ ἔργον αὐτὸ μόνον ἓνα κεφάλαιον ὑπάρχει ἡ ἀγάπη !

ΣΥ ΤΙ ΠΡΟΣΕΦΕΡΕΣ ;

Γίνονται δεκταί : α) Εἰσφοραὶ εἰς χρῆμα. β) Εἰσφοραὶ εἰς οἰκοδομήσιμα εἶδη.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀποτανθῆτε εἰς τὰ Γραφεῖα Γ.Ο.Χ. ὁδ. Κάνιγγος 32 τηλ. 628.280.